

el pont : de pedra

periòdic satíric quinzenal

any I

girona 30 de Novembre de 1935

núm. 4

els ulls del pont el senyor ayats

Si els qui escrivim en aquest rotatiu que hom al coneix amb un nom tant petri com és EL PONT DE PEDRA podessim fer política, jo avui parlaria per les raons que ús diré, millor dit, mal parlaria de l'Ajuntament que va tolerar que fossin inaccessibles les riberes de l'Onyar, especialment en els meus contorns.

Dissortadament, no podem dedicar-nos a la política, i, per tant, de malparlar dels Ajun-

taments o dels homes que han actuat sense encert

Com que no volem entrar en els exèrcits dels sense feina, nosaltres tenim un concepte elevat del preu de les mongetes, vindrem a establir una norma imposada pel nostre incòlume director.

No fareu política i, per tant, no criticarem l'Ajuntament que se li va ocrorrer de obstruir l'accés que encara no fa pas gaires anys, a la riba dreta del riu, per la Rambla d'en Verdaguier hom podia venir a prop meu a rentar-se (?) els peus i a fer els focs de Sant Joan i de Sant Pere.

Abans de la tal obstrucció, de l'Areny, que és el meu barri, avui totalment desert d'èssers humans, era molt concorregut. No hi venien solament els gitanos amb llurs carabanes, ni s'omplienava únicament els dissabtes dels carros que feien nosa a places i carrers ni de mainada que jugava prenent el sol, a cops de roc a saltar i parar (dari en dari) i a xapes. No eren solament els torra castanyes els qui venien a amorosir-me els ulls amb aquella escalforeta i a fer-mel's plorar amb aquella fumera. No.

La concurrència a l'Areny hi era abundosa i distingida. Entre els que més assiduament baixava pels meus dominis, recordo precisament una figura de la integritat política, el Sr Josep Ayats Surribas, diputat dues vegades amb els vots de la Lliga, qual partit, seguint una tradició una mica petrificada, sol triar cada gra que encanta, puix que seria capaç d'arrelar en els sorrals infuets de l'Areny, on, no fa pas tant de temps hi donien els arques versallescos de fantàstica memòria.

l'any 2935

(Dibuix de Sifo)

--Diuen que aviat hi haurà eleccions?

25 cts.

el pont de pedra

El Sr. Ayats! Qui l'ha vist i qui al veul
Si l'haguessiu vist amb els meus ulls, us en
farieu creus del que ha arribat a ésser aquell
estudiant de capellà que va penjar els hàbits
a la figuera i que com tots els que així s'etilen
arriben a ésser veritables mestres en l'art de
resoldre les qüestions quan hi ha crisi de
vergonya

Aquests ulls no poden parlar ni escriure
del Sr. Ayats, perquè el Sr. Ayats i Surribes,
és un home polític. Però si que puc parlar de
quan estudiava per capellà, que és quan no
feia política. I com que els trets de llavors ex-
pliquen moltes coses, permeteu-me que parlem
una mica d'aquesta personalitat del temps dels
seus dies de seminarista.

El Sr. Ayats, era amic íntim de tots els
que a l'Areny venien a só de caravana. El bi-
goti que encara conserva, jo diria que s'assem-
bla amb aquell esquila-gossos que es deia
Cortés i que solia barallar-se amb en Pepet
Gitano. El Sr. Ayats va arribar a impregnar se
del caràcter gitanesc fins a l'extrem que si
haguessin de parlar de la seva actual actuació
política diríem que és pròpia d'un gitano blanc.

Si ha arribat a sub-secretari és degut a la
seva permanència prodigada de remandre sota
el pont. Feia una vida vida sub-ponticia. D'ací
li ve la sub secretaria. Però els trets mes acu-
sats, creieu-me els va pendre d'altres coses
alienes al Pont i que es crien per les ribes del

Onyar.

Un dia, si es descuida és víctima d'una
riuada traïdora. Aquella traïdoria dels elements
puc assegurar-vos que li arrelar a l'ànima. Un
altre dia, va comprometre's amb una qüestió
amb un seu company, també estudiant de cape-
llà, i que ara es dedica a espectacles, i a l'hora
de complir la solemnitat convinguda, li va dir,
assenyalant l'aigua del riu:

—«Mira noi! tot se n'és anat aigua
avall. . . » (Val a dir que el company, enrabi-
at, no li acceptà batalla, però l'imità sempre més)

D'aquesta manera es formà, cià, educà i
creixé, el Sr. Ayats. Ben segur que a l'hora de
votar l'autonomia de Catalunya, ho faria en
contra.

A l'hora de que la fatalitat hagués de es-
collir una personalitat per a fer de Governador
a Catalunya, un catalandòfil, ell faria el dimoni
quatre per aliar-se amb en Cirera i Voltà per a
que no pogués jamai ésser nomenat el Sr. Vi-
llalonga.

No hem parlat, que consti, del Sr. Ayats
d'ara. Els ulls del Pont que tantes coses han
vist, parlen de la época que l'Ayats no feia
política i els meus lectors podran deduir, per-
què diuen que la jeia d'una persona és forma
en el temps que un hom que estudiï per capellà
pugui el penjar els hàbits a la figuera i amb
l'hàbit moltes altres coses que, la veritat, per
enfilarse, resulten moltes vegades un róssec

capols literaris

*Condicions per a col·laborar
en aquesta secció*

1 Els treballs tindran que ésser
escrits en català. No accepta-
rem els que vinguin amb esp. ran-
to o morse

2 Tindran d'ésser més cuits
que les novel·les d'Ortega i Frias.

3 La lletra, millor que sigui
clara i, si pot ésser, que no es bara-
lli la redacció amb l'ortografia.

4 Tot escrit tindrà que venir
acompanyat del cupó que adjun-
tem del contrari i a una velocitat
de 130 l'acompanyarem nosaltres
a Cowes a fer regates.

La Redacció

N. Je la R.— De les conseqüències
tragi-contundents que pugui derivar-se
de la publicació dels escrits, seran respon-
sables llurs autors, així és que pel compte
que us té, recomanem seny del bó.

C U P O

**les dones que practiquen
l'esport**

Per manca d'espai en el passat
número «Aiguamoll» va deixar de
continuar el seu reportatge referent
a les dones que practicaven la na-
tació a la piscina. El prego em
perdoni de pendre'm la llibertat
de continuar lo jo

Indubtablement que encara hi
pot haver gent que no hagi llegit
mai ni «Salut, força i bellesa» del
Dr. Saimbraun ni «Natació» de
Mestres i Fossas.

No puc perdonar, però, que si
aquests individus existeixen s'atre-
veixin a censurar quelcom que no
sàpiguen de que va.

De gent dolenta a Girona no
n'hi has més que en altres llocs,
hi ha, però excessivament de so-
bres, pobres d'esperit i inconscients
que no poden o no volen preocu-
par-se de fer callar aquestes boques
ignorants i a l'emsems dolentes
que quan parlen deixen sentir no-
mes que insaneses, lo mateix que
un forat d'aiguera les quals aigües
van a parar a una clavaguera.

Que saben elles del que repre-
senta l'esforç que han portat a cap

el pont de pedra

rienerencs

aquestes jovenetes que practiquen l'esport. La natació; lo gran que es haver aconseguit deixar aquests perjudicis que la societat s'hauria d'haver cuidat temps ha d'esfumarlos?

Que creu aquest ignorant que no ho sabien elles que poc o molt les criticarien?. Si, ja ho sabien! Quina d'elles no ha de recordar que en tot temps hi ha hagut gent que tenien en concepte de les coses tan baixes com tingui l'alçada del taló de les meves sabates; com tingui l'alçada d'un serpent.

I amb l'aspecte que puguin oferir aquests talons quen han passat per un fermer. Que no s'amoïnin!, que els que tenia un aspecte així, som nosaltres a ells.

Si n'és d'absur! que dignin que les senyoretetes d'un Club practiquin la natació a la Piscina, per estar entre homes!

Que potser després d'aquestes no n'hi ha cap més que vagi a nedar allà mateix? N'hi ha d'altres, ben segur.

Després d'aquesta afirmació perquè, doncs, es refereix a elle només?

Perqué no dinen que és per estar entre homes que les dones assisteixin als balls, als teatres, als partits de futbol?

Perqué bramen aquestes boques d'ase? Que no saben que els seus brams només tenen ressó a les orelles del bestiar de la seva mateixa especie?

Valdria més que en comptes de censurar una cosa tan noble i digna d'un temps civilitzat procuresin fer com elles, dones o homes! Practicar l'esport, la natació; fer-se fort i sacrificar el vostre físic que si tal cosa aconseguiu potser obtindreu també enfortir i sacrificar la vostra moral.

Aneu! . . . banyeu-vos! amb un bany especial, però, que pels vostres poros us arribi a l'ànima i us la renti. Només després que em podreu comprendre bé, podré exposar-vos clara i extensament els grans aventatges que la pràctica de la natació reporta al ésser humà, lo útil i higiènic de la natació.

M. F.

els extrems es toquen

El periodista gironí J. Rodriguez Grahit va llegir una comèdia seva que segons la premsa local està molt bé. Això no revesteix gaire importànci si volen però en en canvi si que la te que la comèdia fos llegida a un Centre d'extrema dreta. Oh, i el bonic del cas és que amb seguretat serà representada per elements d'aqueix centre. «Ya te digo yo magín!» Amb prou feines ens ho volem creure.

aviat es canviaran els papers

El nostre Ajuntament és *castic* o sinó llegiu el que segueix i veureu si tenim raó

No us heu fixat que alguns diumenges al lloc més transitat de Girona en comptes d'un guardia urbà hi ha un sereno? Està clar el pobre sereno, segurament enlluernat, es troba al mig de cada embotic de cotxe que fa por.

Ara fa unes quantes nits que vigilen si veiem a en Bielsa o algú altre urbà fent de sereno.

com més pocs. . .

El dia que el Sr. Marcel·li Domingo va venir a la nostra ciutat, després de l'acte a l'Albéniz fou obsequiat amb un «àpat íntim» al Restaurant Norat. Hi assistiren uns cinquanta comensals.

Duen que al que féia dinou el varen haver de pregar més que els altres.

un més a la colla

Per lo vist el clima de Girona fa néixer com bolets repòrters-gràfics.

L'altre dia estàvem contemplant a l'aparador d'un establiment de sota les voltes de la Rambla, un reportatge gràfic de l'invent del Sr. Trilla.

Suposem que aquest fotògraf hi deuia anar amb tota la bona fe de fotografiar l'aparell, però com que es donava el cas que hi havia tanta gent, aquesta, se li posà al davant del objectiu, i ni per miracle es veu l'aparell.

Un reportatge que diu molt pel Sr. Trilla.

solucions radicals

Arran d'ésser imposades 250 *indulgències* a «L'Autonomista», heus ací ço que diu el periòdic «Gol» de Figueres:

«Ja seria hora, senyor empresari de la «Sala Edison», que procurés substituir o suprimir la cinta-revista que els dimecres projecta, i que es la causant d'un esvalot per par del públic i moltes vegades paga els plats truncats el que no hi te cap culpa, com succeí el dimecres dia 13 del corrent.

No vol dir això que estem d'acord amb els esvalotadors, però si direm a aquests que donaria millors resultats que xiular i promoure escàndol, una total abstenició d'assistir a l'esmentat local mentre es segueixin exhibint cintes d'aquesta classe. Seria, repetim, la solució més eficaç».

No falla que seria la solució més eficaç. Com aquesta solució

FABRICANTS:
**Hijos de E.
Barangé S.A.**

BARCELONA

el pont de pedra

nosaltres també en trobariem moltes.

medicina esportiva

Diumenge passat al camp de fútbol a la llotja reservada pels metges, hi havia en primer terme tres senyores de tres metges de la nostra ciutat.

No cal dir que la medicina, esportivament parlant, hi juga un paper força important al costat de l'afició gironina.

una reforma més

L'Ajuntament ha fet posar a la Plaça del Marqués de Camps unes plantes que gaire bé son tant altes com la casa de l'«Ave Maria.» Allò dona l'impressió d'un tancat.

L'altre dia un, al veure aquella rodona va dir:

¿Para cuanto es la corrida?

reforços a la premsa gironina

Fa dies que es rumoreja la imminent aparició de dos nous setmanaris a la nostra Ciutat, els quals portaran els títols de «Terres Gironines» i «Demófilo».

Francament, estem intrigadíssims per conèixer la color de les seves pàgines, encara que a l'amorós «Demófilo» li augurem una vida efímera i plena d'amargures. Serà una menada «Ròari de l'aurora». Tot dependrà de la «pasta» que hi hagi entremig.

De l'altra no en sabem res, car el misteri més tenebrós l'embella. Però vaja... no serà pas cap «New York Herald».

Rellores de celitat—Garantia il·limitada
**CRISTALLES
IRROMPIBLES
PARA RELOJES**

Rellogeria Sauret
Progrés 4 GIRONA

noticia esportiva

El màx Bonmatí—Franquesa concertat a sis repeses, ha estat suspès per inferioritat manifesta del segon, ja que en Bonmatí ateny el pes «welter», mentres que en Franquesa amb prou feines arriba al «mosca».

COSES DE L'OFICINA

El Sr. Comissari d'Ordre Públic s'ha vist obligat d'imposar una penyora al nostre cordial confrare «El Autonomista» bilingüe i martir.

Lamentem la desgràcia, però ho lamentem amb més bona fe que no ho ha fet l'altre estimadíssim col·lega seriós i verge, «Diari de Girona».

Perquè aquest últim, amb certa malícia maquiavèlica, l'acompanya en el sentiment i l'aconsella que es desentengui de certs periodistes que el comprometen.

Diem que hi ha maquiavelisme en aquest pèsam, perquè ens fa l'efecte que si s'ha de desfer dels qui escriuen compromentent-lo, comptant hi aquell de les set dides, ens fa l'efecte que s'haurà de desfer d'ell mateix.

Consti que això no és jugar net, i que els gironins malhumorats sempre propicis a divertir-se a costes del «bilingüe», si tingués realització el que aconsella el Diari de Girona, es quedarien amb la canya sense peix.

VEIAM QUE FAREM!

S'acosta l'hora d'aplicar la llei de restriccions i encara tenim el Delegat del Treball que és a més a més catedràtic i Vocal del contingió administratiu.

I això que el Delegat va dimitir!

SEMPRE AL TANTO

El contraban de llet, fa anar de bòlit al nostra Ajuntament: l'Alcalde no fa pas gaires dies que davant una minva de llum que es va observar a les faroles flamants que han posat a la Rambla Verdguer, en va fer desmuntar un, temerós de que dintre aquells pots no hi hagués llet.

Consti que no n'hi havia pas.

aigua avall

de l'aviat célebre

cabina de mr. rené

Segurament recordoreu que quant va començar a funcionar l'oficina electoral, a l'Ajuntament es va instal·lar una cabina, bastant rara a la mateixa entrada. Era Mr. René fotògraf a la Devesa, el propietari d'allò tant semblant a una cosa d'us freqüents en la vida íntima o privada. A dintre d'aquesta cosa es tenien que fer les fotos pel carnet.

A tots els que es fixaren en aquella novetat s'els hi ocorregué el mateix pensament: «Això és un... no falla.»

I per aquesta rahó no és d'estranyar, que al següent dissabte un pagés digués al veur'ho:

—Home, gràcies a Déu que l'Ajuntament de Girona ha estat encertat! Té el vull estrenar i tot.

No sabem el que passà després, ara que suposem que a «monsieur» René no li deuria fer cap gràcia el veure a aquell bon home disposat a fer, a la seva cabina, el que tots hem fet alguna vegada a una paret qualsevol.

després diràn que ja

no hi ha bona fe

Un barber, bon xicot ell, fa una setmana va anar a trobar a un regidor que viu prop de la perruqueria on treballa. Després de preguntar per la seva salut va de dret al gra i parlà així:

—Miri, senyor Fulano, jo ja estic cansat de fer de barber, així és que, li agrairia molt que em cerqués alguna cosa a l'Ajuntament. Que li diré jo, no tinc moltes pretensions, municipal, burot, en fi qualsevol cosa d'Ajuntament... Vorté mateix sap? Passi per la barberia i avissim quan hagi trobat quelcom. Passi-ho-bé.

Autos de Lloguer

des de 0'35
ptes, qmetre

RIGAU (a) LLATER

Telèfon, 509

GIRONA

el pont de pedra

«planxoide»

A un amic nostre li va succeir aquest cas. Es corrent però coent.

Aquest amic tenia per company de oficina a un senyor que molt sovint li parlava de la casa que tenia projectada fer se fer. A la mateixa taula de treball di dibuixava les esquemes, plans, etc, afegint sempre:

—Serà una casa original a Girona. Hi ga inspirat en un model alemany. Ja li agradarà veura-la.

A la fi arribà el dia que la casa fos feta. Era al carrer del Carme i d'un pis.

—Quan vulgui l'invito a que visiti la meva casa, li agradarà molt li deia al nostre amic el nou i feliç propietari.

Una tarda al sortir de l'oficina i per no desil·lusionar al bon senyor X anaren plegats carrer del Carme amunt a visitar la casa nova.

Tot caminant el senyor X, no parava de canar les maravelles de la casa i el nostre amic per dir quelcom es fixà en una casa que feia cantó i digué:

—Veu una casa com aquesta a mi no m'agradaria mai. Sembla un panteó.

TOFONES GELADES

Cort Reial, 15 - Rambla Llibertat, 7
Telèfon, 59 - GIRONA

—Es la meva respongué el senyor X, aturant se en sec i amb els ulls guspirejant.

Des de aquell dia el nostre amic —que no és cap fresc— pateix del cor.

**a figueres ens confonⁿ
gueren amb l'oràngutà**

Ens digueren que al Parc de Figueres havien adquirit un oràngutà i vàrem aprofitar l'ocasió de taobar-nos diumenge passat, passant per la Rambla de la gentil ciutat, per a preguntar ho a una una bella figuerenca que caminava davent nostra.

—Escolti simpàtica, és veritat que a Figueres tenen un oràngutà?

—Si, senyor, camina darrera meu—respongué malhumorada.

Quedàrem de pedra— millor dit de pont de pedra—al escoltar la floreta. Sort que un de nosaltres reposat de la sorpresa li corregué al darrera i li digné:

Oh, no s'enfadi, nosaltres li hem preguntat aixó a vosté perquè la hem vist tant mona. . . .

més dels antropoides

Essent a Figueres ens assabamentem que la Lliga hi feia un míting. No sabrem que fer i decidirem anar a matar l'estona al «Teatre Jardín» que era on es donava el míting.

Vàrem arribar quan l'Estelrich explicava les teories de la creació de l'home.

Deia:

—«Al món hi han uns que creuen que l'home descendeix de les mones i d'altres que descendeix d'un Creador. Jo no discuteixo cap de les dues teories, només dic, que els que sostenen la segona teoria descendeixen d'un Creador i els que creuen amb la segona descendeixen de les mones.»

nova marca de tabac

A un estanc vàrem escoltar com un jove que presumeix molt de llest i intel·lectual i que treballa a un banc establert de nou a la nostra ciutat, demanava greument:

—Un paquet de «Rinoceronte,» si us plau.

**repercussions d'aquell
famós ball de comiat**

Amb motiu del sarau de comiat de les Fires, tinguerem ocasió de veure torradores— i per cert que no eren de castanyes — de tots colors. Una de les xocants fou la que portava aquell castic del Mercadal, que després d'intentar ficar-se al llit mantes vegades, es persuadí de que hi feia molta calor i s'aixecà per donar un tomb per la Ciutat. (Això a les cinc del matí.)

Al cap de poca estona de sortir de la dispesa, remarca que alguna velleta que es dirigia a missa primera, el mirava fit a fit i es posava les mans al cap; llavors. . . en pensà quin fora el motiu d'atreure les mirades dels matiners i repasant-se de dalt a baix vegé estupefacte que al tornar-se a vestir, no s'havia oblidat de posar-se l'abric, però si els pantalons.

una altra

A propòsit de les torradores. Em veierem una, que si bé no podem precisar el color, si podem dir que era més testa que una, que dos i que tres Rocas; menys mal que a darrera hora, quan acabà el gas, quedà convertit en un mocador de farcell.

calçats malaret

rambla

girona

pedaços

tanmateix ja era hora!

«Ha sido derogada la censura de prensa»...

Això ho llegiem —amb alegria, naturalment— però vàrem veure que continuava així:

...«pero se prohiben las campañas contra el régimen y contra el Rey».

Però, oh! ens donàrem compte que això no passava a Espanya sinó a Grecia.

Ja deiem nosaltres...

el pont esportiu

borsa futbolística

Cotitzacions després de la sessió del diumenge passat

Permanents al zero, Bergés	0'05 per cent
Cafés i canyes del Brasil, Bestit,	55 »
L'Empordanesa, Carig, Barcelona. S. A.	55 »
Explossius Campa	73 »
Ondulacions Marcel, Castillo	a la par
La Panificadora Llagosterenca, Clara	60 per cent
Espardenyes Farró	a la par
Acrobàcies Ferrer	70 per cent
Ganxons Florença	90 »
Associació de porters de casa bona, Francàs	a la par
Bicicletes Lluch	69 per cent
La Figuerenca Madern	99 »
Assegurances contra accidents, Ramon	90 »
Murs de contenció, Torredeflot	61 »
Rajàs de les índies, Tries	57 »
Canaris Flautes, Trujillo	a la par
Equip amateur olivístic	2 punts
Corresponsal del Xut!, Tomaset	a la m...

COMENTARI

Els Permanents al zero, Bergés, després de fer una aparició de semicavall sicilià, amb prou feines si s'arriba cotitzar. Els cafés i canyes del Brasil, Bestit, han pujat alguns enters, malgrat la recent revolució en aquell país. En canvi, la Panificadora Llagosterenca Clara, ha baixat bastant, degut a que sembla que els cafés li fan la guitza.

Els Explossius Campa, també han sofert una petita baixa, sembla deguda a que a Etiopia ara guanyen els que no n'empren.

Les espartenyas Farró van pujant. El públic les accepta amb gust, tant si són de treneta com de sola de goma.

També s'aferma cada vegada més, La Figuerenca Madern, que ja quasi ha aconseguit una de les cotitzacions més altes de la borsa.

Els Ganxons Florença; Rajàs

de les Índies, Tries, i l'Empordanesa Carig, Barceló. S. A., obtenen la mateixa cotització, fa que ta tres setmanes estan en inactivitat.

Els que han sofert una sensible baixa són els Murs de Contenció Torredeflot, que es veu que han volgut fer la competència a les ensulciades de la Chartreuss francesa.

Ha desaparegut del mercat el «Cross-country Champ», Prieto. Hi ha qui assegura que tornarà a cotitzar se. Nosaltres no ens hi jugariem cap peix.

L'equip amateur olivístic, quasi va a la cua, cosa que lamentem. El que no lamentem és que el «Corresponsal del Xut!, Tomaset» va a la m... perquè és l'únic lloc que li és adequat.

Veurem si aquesta setmana s'acaben els torrons al déu dels llamps i d'una vegada es pot respirar tranquil.

El nostre dilecte amic Tomaset, amb aquella bona fe propia dels il·lusos, continua fent-nos la propaganda des de les planes del «Xut!»

Nosaltres, persones de bon cor i d'encara més bons sentiments, no podem permetre qua un que ens fa tants bons serveis no tingui el seu premi.

Per això, además de testimoniar-li el nostre agraïment, preguem a l'amic Tomaset, que qualsevol diumenge feiner, a tres quarts de quinze de la nit passi per la nostra Redacció, que en premi al seu obscur i noble treball li satisfarem els seus honoraris que pugem a la suma de 0'10 Ptes. Li aclarim que no seran de la perilla, sinó del *Re d'Italia, Vittorio Emmanuele II.*

EXPRES-BAR
VINS DE MARCA
Obert dia i nit
Rambla Llibertat, 6 — Teléfon 119
GIRONA

Els que llegeixen el *Baül* ja se saben de memòria el que són els *gargolas* i els *malditos*, que ha popularitzat el *Cinico* amb les seves llargues encara que no sempre ecuanims— cròniques.

En tots els camps de futbol n'hi ha i, per tant, a Girona no podiem ésser una excepció. Estem segurs que n'hi ha menys que en els altres camps i en dir els altres camps no alludim per res als del Badalona i Granollers, perquè aquests dos són camps «hors classe», o més ben dit uns veritables *criaders*. A Badalona i Cranollers els crien com aquell qui cria conills i gallines del Prat.

A Girona som de bona fe; criem, gesticulem i de vegades maleïm interiorment. La majoria som gent pacífica que va al futbol a parar el sol i a passar l'estona. Però els *gargolas* també existeixen.

Els habituals a Vista Alegre pot dir se que es coneixen tots. Per tant, no és difícil saber quin són els *gargolas* i quins els pacífics.

Cal aclarir, però, que dels primers n'hi ha de dues classes. Els

CLASSIFICACIO ACTUAL ALS EFECTES DEL DESCENS AUTOMATIC

Els «sardines» de la costa	14 punts
El «coco» del Vallés	13 »
L'equip més car del món	12 »
L'equip del déu dels llamps	6 »

el pont de pedra

que cridant i ficant se amb la família de l'àrbitre ja estan satisfets i els que a més d'això si poguessin rosegat la melsa al de l'americana enribetada semblaria que haguessin tret la rifa

Es clar que fa mal efecte que de tant en tant hom senti una parauleta d'aquelles que farien sufcocar un carrabiner, però nosaltres ho considerem com un mal necessari. De vegades, quan els *gàrgolas* es dediquen a abozar tot el seu vocabulari tan variat i extens, el del xiulet fa prudentment marxa enrera i tot va com una seda, cosa que no hauria fet si ningú no hagués dit ni piu.

Com a exemple pràctic, podem citar el del primer partit de la pas-

com el que surt de la nostra desprestigiada pensa.

En una lliçó de catecisme:

—A veure, Rafeques, dignes-me un exemple de l'eternitat.

—Un exemple de l'eternitat? Mmmm... Mmmm...

—Apa, home! Decideix-te.

—Mmmm... Mmmm... ah! ja hi caic. La Presidència del Girona, a càrrec d'en Ribas».

N'hi ha d'espavilats!

Confirmant la notícia que donàvem com a rumor de possible confirmació en el nostre número passat, avui podem dir que és un fet allò d'en Bota promotor de boxa.

El que quasi estem segurs és de que el *pagano* és un altre. Ja procurarem esbrinar-ho.

Bromes apart, desitjariem que els seus esforços tinguessin l'èxit que es mereixen i els aficionats a la boxa els ho agrairan.

Diumenge passat, durant el partit Girona-Baracaldo vàrem sentir una nova floreta dedicada a l'àrbitre.

Nosaltres, que estem acostumats a sentir-ne de tots els calibres i estils, ens fa fer una gràcia formidable i no solament a nosaltres, sinó a tothom qui ho va sentir, tot i ésser d'un verd bastant fort.

Els nostres lectors no saben pas el que deplorem no poguer-la publicar, però estem segurs que se'n faran càrrec. Nosaltres som un periòdic seriós, que vol fer la competència al Calendari del Bon Mot.

modes boix, eximenis 1 1

Telefon 519

Pel proper desplaçament que el Girona faci al Nord, estem disposats a demanar al nostre Director que ens ho pagui.

Mireu que en Bonmatí, en Salinés i fins en *Robertito* Roura hi van d'arròs i nosaltres hem de restar a Girona!

Un periòdic de la nostra importància i que siguem els únics que ens ho tenim de mirar!

Ah! Ens oblidàvem d'un altre. En Tomaset! Que no plori, però, que nosaltres ens l'emportarem en qualitat de *lacayo*.

cues de rata

posem-nos d'acord

El partit Girona-Baracaldo, va ésser bó o dolent? Heus ací una prsgunta, que encara no hem sentit contestada definitivament. Els uns diuen que va ésser un gran partit; altres que fou molt dolent.

Però en l'únic que tots estan d'acord, és que si el partit dura un quart més, els de Baracaldo, n'encolomen cinc go's més a la porta de Francàs.—Entesos?

modes boix, eximenis 1 1

Telefon 519

«la bala roja»

Els autobusos destinats a transportar els equips, arreu d'Espanya, s'han posat de moda i tots els clubs van en camí de posseir el seu «carromato» més o menys bonic.

Però a mida, que l'autobús s'ha fet necessari, també s'ha creat la necessitat de batejar los. El primer ha estat l'Atletic de Bilbao, que ha donat al seu autobús un nom tan expressiu, com el «El Pájaro Rojo». Els de l'Hercules de Alacant, han adoptat el de «La Flecha Azul». I així en coneixem alguns altres.

Quin nom donarà el Girona, al seu autobús? Estem esperant la decisió dels nostres flamants directius...

fotografies

En Pinedo, era fins avui l'amo dins el ram de la fotografia esportiva. Fins i tot es permetia el luxe de fer la competència a n'en Xavi i en X mitjantçant la publicació d'uns fantàstics reportatges que eren la delícia dels aficionats locals.

Però a l'amic Pinedo, li ha sortit un seriós competidor, en la persona del simpàtic Carner, el fotogrènic element de la Penya Barris. I ara, hi ha una competència entre els dos grans artistes. I per això

CAMISER
Arceer

Pel. 38
GIRONA
27 A

Camises, corbates, mitges, mitjons, casadores bates, batins, pañames, gèneres de punt, Especialitat en camises a mida.

sada promoció, contra l'Horta. Un *gàrgola* dels que no s'accontenten amb crits, sinó dels que van de dret al grà, a la mitja part va convencer a l'àrbitre de que anava bastant malament, per mitjà d'un potent directe i a la segona part, l'home rutllava que era un gust.

No ens queixem doncs dels fanàtics perquè si no fossin ells, l'Estadi de Vista Alegre semblaria la Catedral el dia d'uns exercicis espirituals. I, francament, el futbol sense crits, sense aplaudiments i sense apassionament, no ens acaba de fer el pes. Preferim anar a pescar amb canya.

mr, jep

xafarderies al minut

¿Voleu saber l'últim acudit de la temporada?

Que consti que no és nostre, sinó de l'inclit corresponsal amateu d'un periòdic satíric de Barcelona. Per això no és tan dolent

el pont de pedra

els trobareu a la mateixa nit en que s'ha jugat el partit, exposant les seves fotos als concurrents de la Penya Barris.

Al pas que anem, no ens extrañaria que algun dia, es plantejés un «duelo» entre els nostres asos de la foto esportiva...

comiat

La Directiva del Girona, ha acordat donar la baixa al jugador Prieto. Així ho diuen els del «Diari de Girona». Que és dir molt...

tcenca-closques

En Clara, és un bon jugador o és un jugador dolent? Es millor d'interior o bé d'avant-centre? Es animós o és apàtic? Ha de jugar al primer equip o bé cal eliminar-lo?

Les respostes les deixem al criteri dels nostres llegidors. Així els de «L'Autonomista i els del «Diari de Girona de Girona» estaran contents, perquè no els farem la competència.

turisme

El Girona, ha de jugar el dia 22 de Desembre a Sant Sebastià i el següent diumenge dia 29 a Irún. Per aquest motiu, el desplaçament gironí a terres basques, durarà uns dotze o quinze dies. I aprofitaran les diades nadalenques per a jugar a Bilbao contra l'Atletic.

En aquests viatge turístic es desplaçaran alguns jugadors del reserva, que actuaran el dia del partit contra l'Atletic.

Segons sembla els elegits, han estat Privat, Vazquez, Caritg i Barceló. No cal dir amb l'il·lusió amb que aquests minyons han rebut aquesta bona nova. No hi ha dubte que per ells, serà el millor Nadal de la seva vida.

reflexions

El Girona, està mancat d'un bon avant-centre. En això tothom hi està d'acord. Doncs bé. El Girona, està en tractes per a portar al nostre equip, a dos mig-centres.

I per això, han donat la llauna a n'en Prieto?

no ens ha sorprés

El nostre inoblidable ex-porter

Iborra va cometre en el partit València-Barcelona, la gran jugada de menjar-se una orel·la d'un devanter valencià.

Mo ens ha sorprés el seu gest. Es una jugada que a Girona l'havia practicada moltes vegades. I sempre li sortia bé. I fins servia per a disculpar-li alguna d'aquelles sortides que formen el seu immens repertori.

Però a València, l'àrbitre li va descobrir el marro i va sortir expulsat del camp.

Ara l'Iborra, en lloc de rosegar orelles tindrà de rosegar a n'en Nogués, que és la seva veritable «pedradilla».

èxit

El Girona, estava gestionant el traspass d'en Folch. El Girona tenia molt avançats els treballs per a portar al nostre equip, el jugador Folch, del Sans.

Resultat: Folch, ha firmat pel Sabadell.

Casa de menjars i begudes. — Linors de marca

CASA GARGANTA

Preus Econòmics

Cort-Reial, 4

GIRONA

il·lusions

Segons ha afirmat un qualificat directiu, el Girona guanyarà cinc partits seguits o sien el Baracaldo, Jupiter, Badalona, Sabadell i Donostia, per aquest mateix ordre.

Ens juguem una tribuna de fusta, a que els hi fallarà el pronòstic.

profetes

Els del «Diari de Girona» es blinquen molt, perquè han endevinat el resultat del partit Girona-Baracaldo. I no es recorden que el dia de l'Irún pronosticaven que aquests guanyarien i en canvi el resultat va ésser 2 a 0 a favor del Girona. I després varen callar com uns morts.

I doncs, què es pensaven?

quera joier.— les més grans novelats

"misterio"

La publicació d'aquestes cues de rata ha portat un vertader desori. Tothom diu la seva, creient-se que coneixen la nostra personalitat anònima.

Alguns han dit, que erem no res menys que en «Xavi» disfregat de Secretari del Girona. Altres, que erem els continuadors d'aquell «malhumor esportiu» del «Diari de Girona». Els de mes enllà, creuen que són dictats pel mequiavelic Ribas. I fins n'hi han que dinen que són escrits per l'entrenador Zabala i traduïts per en «Roberto» Roura.

Doncs bé. Els hi direm en secret, que l'autor d'aquestes «cues de rata» és en Ramon Soler i els autoritzem per a que li preguntin, si això és cert.

Casa DORCA **NOVETAT**

Llanes-Perfumeria-Mitges-Moneders
Botons
Argenteria, 19 GIRONA

aclaració

En el darrer número de «El Pont de Pedra» un dels nostres innumerables redactors esportius, que tenim desplaçats a tots els indrets d'Espanya, es va permetre el luxe de indicar que en Ramón Soler, havia viatjat d'incògnit pels carrers de Bilbao.

Doncs bé. Nosaltres podem dir, que en Ramón Soler, amb la seva flamant boina basca i els seus famosos bigotis tenia tota la «pinta» d'un veritable bizkaitarra. I que per poc, no es queda per aquelles terres, de tant que s'hi havia aclimatat.

Si fins parlava la llengua de Sabino Arana i cantava el «Guer-nikako». No és veritat amic Soler?

pregunta

Qui guanyarà diumenge al camp del Jupiter? Resposta: Tothom menys el nostre equip.

Amb perdó dels profetes del «Diari de Girona».

tom-met

el pont de pedra

jardinets

us ofrena jardinets en rodolins
un poeta que dorm amb botins.

(no és veritat però acaba en vers)

Des d'avui presentem una novel·la. Es tracta, res menys, del conegudíssim poeta Rass...K, guanyador de la «Flor Artificial» en els Jocs Florals de fa dos anys.

Per la Rambla passejant
les Pallarés van castigant.

La Maria Porcalla i en Ferran,
ara per ara es van, xiulant.

Maria Figueres molt bé patina,
i de l'«skating» n'és la regina

I tú «gigolo» Granés?
ai Landrú «dandy» com cap més.

La Busquets i la Sureda?
llamp, de llamp! quina parella!

En Joan Vinyes i la Pietat Colomé
és una parella que queda molt bé.

En Parals i la Sobrequés,
s'agraden d'allò més

Les Campos a Viloví van anar,
diumenge a la tarda a berenar...
...I en Riera molt amatent,?
va pagar el gasto. Naturalment!

El bacallà continuen, tallant
les Suárez petita i gran.

Sembla que faran carambola,
la Mercé Maduell i en Frigola.

Per tú gentil Sastre Gener
amb calçotets aniríem pel carrer.

Com a bon castigadó,
en Salvatella no te parió ..

.. més diuen que legislant,
és barato. Tant i tant!

Encanta eis angelets que hi han,
a la sastreria de can Bertran.

A la Mercé Huertos no mireu,
o estarroçats quedareu.

L'Auguet i la Guillermina?
...qualsevol ho endevina

Sembla que faran bona caçera,
en Soler i la Riera.

Quedat a Barcelona Quintana
hi ho celebrarem de bona gana...

..Puix a Girona la Trini Pellicer,
sense tú, carai! que queda bé.

Amb la Corominas certament,
passariem un bon .. moment,

Se les Bech ens l'emprovaven,
com cavalls barriguera ens posaven

Com que estic cansat,
plego de fer rodolins

(no acaba en vers però és veritat)

rass... k.

dones, gasteu lleixius berenguer

Sembla estrany, però una nena
joveneta aconseguix fer moure 80
kilos d'un costat a l'altre de Giro-
na. Devesa, casa Singer, Ram-
bla, etc

I tú Duran, que ens volies fer
creure que donaves voltes al Camp
de Març per esport?

La Vila petita és tan bonica com
la seva germana, però té un somriu-
re tan angelical que mai es pot sa-
ber si s'agafa les coses en serio o
en broma. Si no fos això, no estaria
tan capficat en Duran, que tan
aviat es creu que li fas bona cara,
com es vol anar a tirar sota el tren.

Concreta d'una vegada si't plau?

AGAFAT AL VOL:

L'Enriqueta a la seva amiga
Montserrat: Escolta, que gasteu a
casa teva, que vos pugui quedar
una roba tan neta!!

No cal ni preguntar-ho, **Lleixius
Berenguer** puix són els preferits de
tothom

Sabem de font fidedigna que el
simpàtic «rapsoda gironí» està en
vies de tornar-se poeta. La musa
és una nena forastera, de Palamós,
del quart any de batxiller, d'una
faç exquisida de bell i harmeniós
parlar ..

Ai!, nena forastera, del quart
any de batxiller, de faç exquisida,
de bell i harmeniós parlar. . No
siguis tan ingrata, no m'almetis

aquella deu de poesies que està per
esclatar. No vulguis que com Neró,
haguem d'exclamar al veure'l fu-
mut: «Quin artista perd el món!»
(Ja afluixaràs jal).

Carril Auto - Service

Gasolina Gas-oil

Engreix a pressió - LUBRIFICANTS

De la sastreria Pagés surt una
claror que enlluerna. Vàrem inda-
gar les causes i són: Dos sols que
amb la seva alegria i formosura
il·luminen el taller, estalviant-se
per tant, el senyor Pagés, la llum.

Diuen que l'aigua de Sant Mo-
les fa tornar boig, però més boigs
ens faran tornar amb el seu encís,
aquelles Paquita C. i Gracieta P.

Senyores Ramona i Constància,
us felicitem per les filles.

Amb Franquesa hem de dir-
vos que entre la Conxita i en Jo-
sep Brugada, no hi ha res de so-
brenatural.

Solament estem enterats, que
és per causa d'una unglada o «An-
glada», referint-nos a la ciutat
ganxona.

Quatre reflexes s'atansen ràpi-
dament damunt nostre, procedents
de dues angelicals criatures del
més xamós jardí encantat, facinan-
tos i al mateix temps, no deixant-
nos... ni solament dormir un sol
instant

Maria Vila i Maria Bosch, com-
padiu-vos d'aquells que una mira-
da vostra, els fa eternament fe-
liços

En Sabrià n.º 1 va ésser vist
pels Hocs estratègics de la nostra
ciutat de bracet amb una nena,
senzillament arrebatadora.

Per aquí comencen els crims
passionals.

Guillermina, la exhuberant
beutat que tot admirant a en Lluch,
en l'encontre de futbol celebrat
diumenge dia 24, (encara que vell)
intentava castigar a un flamant
quota dels 79', que de records de
Barcelona, en té una colla, fins una
o dos Roses.

el pont de pedra

De Bañoles no cal parlar-ne, seria atacar massa, no et sembla, Quimet?!

No es pot ésser xamosa a cap preu, si no pregunteu-ho a una bella que treballa a la «Canastilla», que molts són els jorns, en que fins baralles ferestegues, tenen lloc, tot darrera d'ella.

T'ho mereixes, temptadora Urencia Pascual.

En Salvadoret de la Devesa, no ha acabat encara l'estiu i tot per una divinitat palamosina, com la Teixidó.

Esperem de la teva formalitat, que les excursions en autobús augmentaran considerablement i fins podrem qualsevol dia, menja rem confits.

CASA REXACH
ESPECIALITZADA
EN NOVETATS
PER A SENYORA
Rambla Llibertat, 26

El tercer pis del n.º 9 del carrer de la Rutlla, mereix ésser nomenat «Paradis Celestial», puix amb una parella de ninetes com un sol, Pepeta Nuñez i germaneta, no podem negar-los-hi res, encara que sigui l'enmaridar-nos amb elles.

Tant la dona com la sogra, ni pintades, per una petita galanteria fora de casa, ja que les troveu darrera la porta, amb un garròt d'un tamany considerable.

Patir i més patir, i tot per ésser casats!!

Un espia de la nostra Agència d'informació ens ha dit que seguia les passes d'una rossa (Jean Harlow) que està fent estralls entre el sexe contrari.

Un dels últims va ésser un xicot molt alt, però ella va abandonar al pobre Ortega. (Un pare nostre pels que van errats).

Que potser no el trobaves prou maco?

En Gibert encara el tenim fent recerques pel plà del Salt.

Arcadi, la veritat, era de pensar

que trobaries lo desitjat, però tant i tant!!... a menys que a l'últim trobis el teu turment

La ballesta preparada d'un temps cap ací, per una moreneta gentil d'Anglès, ha donat el resultat degut i prova d'això, ha fet presoner a en J Garriga del Pont Major.

Has caçat un bon anell.

modes boix, eximenis 1 1.
Telèfon 519

S'acosta l'hivern i les gelades es deixaran sentir com és natural, però voleu més «Gelada» de la que ja ara fa sentir els seus efectes, a una nena com un pom de flors de la Tintoreria El Sol?

Aquí les teniu, l'una lluint la permanent, referint-nos a la simpatiquíssima Assumpció Puig - l'altre, la Maria Bertrams, que de cors en fa patir una colla, i les bellugadisses Amèlia Roca i Pepeta Massó, que resten gravades din-

CASA REXACH
ESPECIALITZADA
EN NOVETATS
PER A SENYORA
Rambla Llibertat, 26

tre el cor de Pere H i Joan L.

Quatre models de formosor, dignes d'ésser admirades.

Ha arribat a les nostres oïdes que la coneguda Assumpció Turón, ganxona, tingué l'altre dia, un desengany d'amor.

modes boix, eximenis 1. 1.
Telèfon 519

Jorns passats la casualitat ens portà prop d'en Basart, tinguent l'avinentesa d'observar, que li resultava «interessantíssim» el panorama femení.

Ens vels dir la veritat Martinet? Cap d'aquelles ninfes pogué fer-te oblidar un sol moment, a la xamosa Mercé Casals.

quera joier = les més grans novelats

ESTUDIANTINES I COSES D'EX-ESTUDIANTS

S'ha improvisat una nova orquestra que actua sota la direcció d'en Quico i amb el pompós nom de «Sinfónica d'El Pasteral». Ha fet el seu debut amb un concert a les estudiantines del Cor de Maria, Castanyer, Roqué i Cía. Va tenir lloc fa pocs dies des de les escales de la Catedral a les 11 h 20' 15', de la nit.

Que consti que va ésser un gran èxit Fins les monges varen aixecar-se per aplaudir.

La «Sinfónica d'El Pasteral» promet ésser una realitat artística.

saló de limpiabotes de manuel girali
(davant perruqueria camps)

— Escolta, Carme, gentil palamosina. Digna't mirar de tant en tant al nostre *chef* de redacció, doncs al veure que els teus ulls que semblen dos fars d'automòbil el miren tan indiferents, el seu cor de pollet se li para més sovint que el relloige.

— Escolta, Màrius Serra, si vols conquistar la Casadevall petita, et considerem completament fracassat.

Ara bé, si «tu corazón de lobo de mar» està per la Reixach, tens que fer el que mana aquell anunci

CASA REXACH
ESPECIALITZADA
EN NOVETATS
PER A SENYORA
Rambla Llibertat, 26

que publica el *Ciero* i que diu així: «Si quiere Vd crecer cinco centímetros, no se lave los pies en dos años».

— L'encisadora Dolors Bosch, acostumada a tractar amb els *quilonòmics* Dalmau i Ortega, ara es troba molt estranya amb el *tap* d'en Casellas.

Això si que és un problema, veritat maca? El dia que tingui de fer-te un petó tindrà que llogar una cadireta.

botarut

el pont a les fosques

Teatre Municipal

Res menys trepitjarà l'escena dels nostre primer coliseu la companyia Diaz Artigas-Collado que en funció de tarda estrenaran la comèdia d'Alexandre Casona, «Nuestra Natacha» i en funció de nit la comèdia de Pemán «Julieta i Romeo».

Cafés Dalmau Ciutadans 13

Francament, per la part del col·lecció no ens avenim gaire amb aquest bon senyor, Pemán— però teatralment parlant, ja som més transigents i més ara que es tracta d'una comèdia en prosa.

Demà diumenge, doncs, serà dia de gran festivitat pels aimants del teatre, — del bon teatre, s'enten.

Megafon

La Moda

guants de pell — guants de punt
Plaça de la República 13 GIRONA

LES COSES AL SEU LLOC

(ve de la pàgina 12)

criaturades d'éssers semi ignorats com els cargols de bardissa

Us recomano que us assajeu força abans de fer una comèdia, del contrari, us dic amb franquesa, an c Franquesa, que mal us pesi fareu sempre el pagès. . . .

Manuel Bonmati

Vale

amb el qual FOTO-LUX de Girona Plaça del Oli, número 1 entregará

3 retrats i 1 ampliació

per a Saló de modern estil

Cine, de gran novetat

Pel preu de gran reclam de Ptes 3'50

Entrega als 8 dies

No es vàlid per a menors de 5 anys.

Demaneu un vale gratis als comerços que feu les compres

Teatre Albéniz

El Templo de la Moda, pel·lícula alemanya té tots els defectes d'aquesta tècnica però cap dels seus encerts.

Recordem només «El Altar de la Moda» amb en Povell!

Quin film n'haurien fet els americans!

Si amb l'anterior pel·lícula vam avorrir-nos, ens hauriem distret amb «El Diablo Embotellado» de no haver estat el doblatge en espanyol. A veure quin serà el dia que ens serà possible veure totes les pel·lícules en la seva còpia original. Es un prec que traslladem als Srs. Empressaris de Girona. Si ens voleu fer detestar el cinema, projecteu films doblats!

Sense aquesta desgraciada causa, és un bon film

Val a dir que l'argument, tret d'una novella de l'Stevenson, és un argument que es porta l'oli Bon treball de càmera i bona intepretació. A remarcar l'actor que fa

d'empaperinat i que és el que es carrega el mort, en aquest cas el diable

També projecten un film de dibuixos, que estan molt bé.

En conjunt un programa que no està mal

O. K.

SASTRERIA

Bertrán

Plaça Marqués de Camps, 7 GIRONA

Saló Gran=via

«Abdul-Hamid» (El ssldà roig). Pel·lícula basada en l'absolutisme imperant a Turquia a principi de segle. Es excelent. Una presentació esplèndida unida a uns interpres que s'ajustan en tot moment als rols llurs. Fritz Kortner Abdul, el mateix que Nils Asther en el paper de cap de policia, refermen el concepte en que els teniem d'actors insuperables. Escenes d'intens dramatisme, música selecta, balls coreogràfics, soldats, sabres, trets, sang . . . tot això amanit fa estar a l'espectador en una tensió contínua, fins l'acabament del film.

En aquesta pel·lícula ballen un «can-ca» que n'hi ha per sucari pa

«La Venus Negra» per Josefina Baker és un film fluixot i plé de tates. Tan poc consistent com és i tant com costa d'empassar!

«Mickey y el gigante». Estupenda.

L'Acomodador

Coliseo Imperial

A aquest cine «Res de nou a l'Oest».

Academia Particular

Ciències. Lletres, Dibuix Mecanografia i Idiomes.

Fontanilla 14 GIRONA

Modernitat. . .

Elegància. . .

C. Rosa Frou

SASTRE

Ciutadans, 22

GIRONA

narcís

figueras

rexach

metge

rambla sota les voltes 23 ler girona

N de R.—Per marca d'espai no fem el correu, Ens han enviat molts treballs que sentint ho molt no publicuem en el present número, per tant, sortiran en els propers, el mateix que gran quantitat de jardins.

el pont: de pedra

Servei Meteorològic

A Girona a les 8 del vespre

Sembla que la nuvolada que fins ara planava sobre Abissínia s'ha anat extenent fins el Brasil i la Xina. Ha caigut pedra pel costat de la Devesa; a causa de això un bou està lesionat; aquesta pedregada ha estat originada per núvols de color lletós. També ha pedregat per la banda de «L'Autonomista». Pel costat de la Generalitat el temps s'ha aclarit una mica, encara que pel costat de Acció Popular es manté la gripada.

Temperatura màxima: 250 a L'Autonomista
— Temperatura mínima: baixa al Cxnet electoral. — Estat de les aigües: brutes a l'Onyar.
— Estat del Club: Tots bons, cap de mort.
Temps probable per a la pròxima quinzena: tempestuos.

Preus de subscripció

Trimestre	1'50
Mig any	3'00
Any	6'00

Redacció, Administració i impremta
A. Castro, 7

Hem rebut dues lletres que publiquem gustosament puix creiem que revesteixen el suficient interès perquè no siguin ignorades del públic gironí.

Les coses al seu lloc

Al Sr. Manuel Bonmatí

Us torno a escriure sense que la ploma — no pluma — em tremoli als dits, sense perdre els estreps, que de passada tinc el goig de comunicar-vos, mai he necessitat, però en canvi, dispenso d'unes sarries que us ofereixo gentilment i encara que les he portades bastant temps estan en bon us.

Em retreieu a la vostra atenta lletra, senyor Bonmatí, que us dediqui penjerolls i que us hagi fet pagar els plats trencats. Jo, la veritat, malgrat la meua tondra edat fa poc que tinc vot—tinc més vista que vos, car m'estranya moltíssim que no m'haguen comprés, perquè o soc incapaç d'escriu-

re en forma que se m'entengui o feu l'orni no volguent comprendre els meus propòsits al prendrem la molèstia d'agafar la ploma no pluma.

Repasant les vostres insubstancials ratlles, m'he adonat tot seguit que confoneu «Acció Catalana» amb una vulgar penya de café, on hi ha quatre gats que miolen. També m'ha semblat comprendre que sospiteu que el meu article aparegut a L'Autonomista, ha estat motivat per un afany de popularitat, que per ara gràcies a Déu no necessito, doncs a «Acció Catalana» ens estimem més ésser pocs i ben avinguts que no pas molts que no s'entenguin com passa a la Lliga».

En fi, senyor Bonmatí, per acabar us repetiré el que us deia a la meua anterior, o sigui, que interpreteu malament el sentit de la meua valentia en aquella nit d'Octubre. Només us diré que devieu saber, que moltes vegades no es fuig dels llocs perquè no es pot.

Com podeu veure, senyor Bonmatí, per contestar vos, no m'ha mancat mai ni la serenitat, ni la correcció, ni la franquesa.

Lluís Franquesa

P. D. En espera de les vostres grates notícies em reitero vostre affm.

Lluís

Les coses al seu lloc

Al Sr Lluís Franquesa

A la meua última, amic Franquesa us vaig dir que no contestaria cap més article vostre encara que em diguessiu «cul d'olla», però m'he repersat al veure la vostra darrera i camperola lletra. Amic Franquesa estic convençut que no val la pena de descendir al terreny on em voleu portar amb els vostres inconscients atacs, que no són més que jocs de sota cama Amic Franquesa, us manca l'idem al dir-me el que em dieu i doneu la sensació de que encara feu moltes al imaginar-vos que jo us tinc que de fer propaganda donant importància a un afer tant poc interessant, que ara ni menys el recordo.

Em comuniquen que sou jove i us doneu la enhorabona i que per molts anys us mantingueu tant fresc. Creieume a un partit com «Acció Catalana» sinònim de tranquil·litat en la solitud — fareu llargs anys de vida. La poca concurrència no amoïnará mai les beatífiques becaines dels quatre gats que s'hi aixopluguen.

Després de tot, amic Franquesa, no heu tingut mala pensada al fer tan de rebombori a l'entorn de la vostra intel·lectual i empolsagada persona. Està clar, amic Franquesa, deuriu estar amoïnat al veure que ningú no us coneixia ni feia cas de vos. Per això us heu arrapat, com una llagasta, a una senzilla i innocent gasetilla, que jo, amb franquesa desconeixia per complet, per altres assumptes més interessants que la vostra opinió, perquè la diu regu de suu m

(continua a la pàgina 11)

art

El nostre dibuixant Sifo s'ha llençat al carrer i com aquell que no diu res fa una exposició de caricatures a l'estatge del G. E. i E. G. Romandrá oberta fins el 1.er de desembre. Aneu hi i segurament trobareu alguna cara coneguda, algú gest inconfundible, que us farà recordar una persona vista amb anterioritat.

25 cts